

dina skuldror purpurn tag, Lyft af dig kronans
tvång; Och drag de fåra färger på, Det gam-
la gula och det blå, Och med ett svärd i han-
den gå Till kamp och undergång.

4. Och grip vår sista fana du, Och dri-
steliga för ännu. I döden dina män! Ditt trog-
na folk med hjeltemod Skall sömma af sitt bäs-
ta blod En kunglig purpur varm och god,
Och weckla dig i den.

5. Du himlens Herre! med oss war, Som
före du med oss varit har, Och lifwa på vår
atungen och hans män, Och låt din ande hvi-
la än Utöfver nordanland.

Taft! — Ett, tu!

Sex ogement wackra
samt splitter nya och kraftiga

Bewärings-Sånger.

De Första:

af twenne Bewäringsbyglingar,
en Smälänninga och en Blänning
författade.

Friskt upp hör trumman ljuder! etc.
på flere lånda och flöna Marsch-melodier.

Sedan följa fyra andra,
som jäfaren sjelf behagade taga reda på.

R almar.

Tryckt hos D. & A. Westin.

1852.

pris 4 s.

Nya Bewärings-Wisor

för Ralmar Vans och Olands
Bewäringsynglingar.

Författade af twenne Bewäringsynglingar,
En Smälänning och en Olänning.

På walda melodier.

N:o 1. Melodi: "Kung Carl den unga bjelte."

Frißt upp hör trumman ljuder!
I gossar blå, framåt!
I dag blott glädjen bjuder
Oß på sin muntra stråt.
Men kanske en gång skräller
På allwar frigets ljud —
Då blefna wi ej heller, :/:
Men lyda ärans bud.:/:

Och skam i den som swiker,
Då faran hotar oß!
Och död åt den, som wiker
Ett tum, då han skall slåß!
Nej, djerst wi skola bryta
I stridens hwimmel fram,
Och swärdsbygg wäldigt byta.:/:
Och bringa owän skam!.:/:

N:o 2. Melodi: "Det gamla Götta Lejon hwilar."

Eller: "Som söner af det gamla Norden."

Hvem har sett Sweas gossar bleka?
Hvem sett dem darra? — Ingen än!
Med döden lugnt de ständigt leka,
Och samna faran som en wän.
När skotten dånar, swärden rasa —
Så djerst han blickar, Sweas son.
Den sege må för döden fasa,
Wi jubla wid kanonens dån!

Hurra! för gamla Nordens ära,
Och för dess hjerfwa söner mång!
Hur stolt att Swenska namnet bära,
Hurra för Sverige, än en gång!
Wi föddes ej med häpnad själar:
Kanonens dån war waggång war —
Och Nord skall aldrig skada trålar,
Så länge än ett swärd fins qwar!

Nej, gamla Swea! wi dig swära
Wid allt hwad heligt finns i werld,

Att aldrig slåcka ned din ära,
 Men hellre dö bland eld och svärd! —
 Med välbehag du ser oss tåga,
 Att uti frigets skola gå:
 Du ser vår kind af hellsa låga,
 Och hjertat utaf mod högt slå.

Or: 3. Mel.: "Den tappre Landsoldat."

Håll takten der, kamrat!
 Hör fan, gå ej så lat,
 Men håll dig rak i kroppen, låt se du är soldat.
 Till Kulltorp går vår färd,
 Låt se om du är värd
 Att stå i led med gossar, dem kraften är beffärd.
 Slå inte bugt på fnåna, och glo ej under
 lugg,
 Men låtsa, som du ginge att gifwa ryssen
 hugg.

Håll takt, i gossar blå!
 Till Kulltorps slätt vi gå
 Hurra! Hurra! Hurra!

Var glad att du kom med
 I våra muntra led,
 Och höj din blick mot himlen! se ej i backen
 ned!

Kasseras — o hvad blygd!
 Det är ej mannadygd —
 Må hin ta såd'na krakar ifrån vår Svenska
 bygd!
 Haf mod, om du vill ålskas rätt ömt af nor-
 diskt mod.

Kassera d tål hon ej, men vill med den
 tappre dö.

Haf mod, du gosse blå!
 Du skall till Kulltorp gå!
 Hurra! Hurra! Hurra!

Se "mammans gosse" der,
 Han blef om näsan år —
 Han skaffat doktorsed på, att han oduglig är.
 Det var dock öfverflöd,
 En vittnet om hans nöd
 Står tydligt på hans panna, som blefnar radd
 för död.
 Men vi ha approberats! Se hellsan på vår
 kind!
 Se stolthet på vår panna, — så ren, som nor-
 dens vind.

Vi rast till Kulltorp gå,
 Att vapensfning få.
 Hurra! Hurra! Hurra!

Se. som: "Det gamla Götha Lejon hvilar," etc.

Rastt upp! till Kulltorp styres färden!
 Muskött på arm! Hör trumman går!
 Ej byta vi mot hela världen,
 Det nöje, som oss förestår!
 Gemåret är oss färdt kamrater!
 Att låra slå det är vår fröjd:
 Vi äro födda till Soldater,
 Och kampale är glädjens höjd!

2. Kamrater! Om vi finge tåga
 Kraft emot Ryssen! — med hvad mod
 Vi våra lif då skulle wåga
 Blott att få gjuta ut hans blod!
 Hur gladt barbarens skalle krossa,
 Och kulan sänka i hans bröst,
 Och hämnens bundna åkswigg lossa
 Mot Finlands röfware, till tröst!

3. Ja, kan ske skall den tid och blifwa!
 Till dess ditt mordstål göm — men då,
 När tider blir, låt hämnaden drifwa
 Dig ut, att Österns buse slå! —
 Emedlertid, kamrater låra,
 Vi gå till Kulltorps fagra slätt,
 Att krigar-yrket noga låra,
 Gör att vår seger göra lätt.

4. Hvad våra flickors hjertan pieka
 Af stolthet, då de se oss här,
 I uniform, sållt mot dem blicka,
 Med hjertat tryckt mot vårt gewär!
 Och tänk hvad hän, i alla tider,
 Som drabbar den "laserade,"
 Som ej af något annat lider,
 An af sin räddslas elände!

5. Vi, deremot, ej kunna byta
 Mot gods och guld de glada dar:
 Alsingenting man ser sig tryta,
 Och räknar ej den tid som far.
 När öfwer slätten vi marcherat,

Och gjort ett halt, så marken skalf,
 Då säger den oss kommerderat:
 "Bra gossar! Bra! så jag befallt!"

6. Wid öfningen vi snart bli wana,
 Och låckt vi slå på kolfwarne;
 Den ed, vi swurit Gud och fana,
 Den ryggas ej, hvad än må ske.
 Nej, med ett mod, som faran hånar,
 Vi störta fram i stridens larm,
 Och sen, då segens jubel dånar,
 Vi sjunke gladt till flickans barm.

Den Andra:

Bewärings-Marsch.

Sej, flickor små, se nu Hur vi, "i takt och
 tu," Med magen in och bröstet ut Marschera
 fram, att utan prut Gör er och land och lag
 och rätt Ge fyr och fälla bajonett, Bajonett
 — Takt och tu . . takt tu!

2. Fast frutröft, sol och dam Och swårtat
 bak och fram, Är hjertat som gewäret blankt
 Och till hundret aldrig fränkt, Ty utan knep
 och wånsterswång Det bär sin tös i fast ge-
 hång, Fast gehång — Takt och tu . . takt tu!

3. När hon i slåttern går, Och ladan tält består, Då mönstras af till stopp och halt Med marsch-force, rewelj och allt, Och hem wi dra enhwar till sitt Allt exercisen sköta fritt, Sköta fritt — Taft och tu . . taft tu!

Den Tredje:

Den Swenska Landt-Soldaten.

Framåt, I gossar blå, Framåt I gossar blå! Till seger skall det gå Ja till seger skall det gå. Framåt i slutna led, War alltid Swenskens sed, Och ej för elden blinka när kanonen dundrar wred. Och wore här så Tyskar, som mygg i sommarqväll, Wi wilje rensa lusten med storm från Nordens fjäll. Framåt i gossar blå, Till seger skall det gå, Hurra hurra hurra!

2. Framåt, I Nordens män, Framåt I Nordens män! Musköterna på spänn, Ja musköterna på spänn! Du lätta tiraljör, Du raske granadör, Gif akt att orån kommer ej för när ditt blanka rör; Som unga Caroliner wi wilja ärligt slå, Och kulans sång som fordom är vår musik för oss. Framåt, I Nordens män: Musköterna på spänn! Hurra, hurra, hurra!

3. Du kämpeskara god, Du kämpeskara

god! Framåt med lustigt mod, Ja framåt med lustigt mod: Med bröstet trotsigt sträckt Wrid upp mustaschen läckt, Och wisa att du går, Kamrat, i elden oförsträckt! För allt hwad herrligt finnes i Scandinaviens land, För drans gamla anor och flickans ljufwa band, Du kämpeskara god, Framåt med lustigt mod! Hurra, hurra, hurra!

Den Fjerde:

Rekrut-Exercis.

Wenster! höger! taft och tu! Kan er alla ta ge! Swäng ej så med armen du Och drag in din mage! Wenster! höger! Som en palt Går korpral'n i téten. "Halt!" för sjutton tusan, "halt!" Hwisla träd-belåten!

2. Karlar! jag skall eder slå Gula, blå och gröna. Se på den! Hur kan du stå Som en äggshul hända? Konglig Majestät och jag Ha blott kam af eder. I fån ingen rast i dag, Ingen — på min heder!

3. "Framåt rätta er!" Till jul Trångens i derborta! Fram med bröstet, långa drul, Hufvout upp du korta! Jag blir galen om i ej Mig att reta sluten. Den som rör en lem på sej Dryglas på minuten.

4. "Ordning! Wenster om! I ett!" Se blott på de djuren! Ligger då platt intet wett Uti bondnaturen? Asna, drummel och buskwan, Ynkrygg, nöt och bengel! Är det wenster det, din fan? Ack, du ljusens engel!

5. Jag och Konglig Majestät Snart er djef-
rouln gifwa. Bara se på mig och låt Annat
allt få blifwa . . . Blott med mig på jordens
ring Hafwen i att göra. Eld och swafwel!
— ingen ting Får er tanke störa.

6. Karlar! jag skall säga er Att i åren oxar:
En åt jorden blänger ner, En åt himlen lovar.
Hasselskäppens hufwa slägt Kring er rygg skall
ila. Aj! mitt tålamod är knäckt; — Still!
— "på stället hwila!"

Den Femte:

Fosterländsk Brigsång.

Ej som Vort plog och swede ur min hand, etc.

D, yngling! om du hjerta har Att trampa
fädrens fjät, Flyg till ditt fosterlands förswar,
Dö eller rädda det.

2. Så lustigt är ej lallans sus Bredvid

en Blomsterstrand, Så herrligt icke dagens ljus,
Som dö för fosterland.

3. Swart tidehvarf ditt hjeltenamn På ryf-
tets wingar för: När i odödlighetens famn Ditt
lof du sjungas hör.

4. Ditt namn skall och en stjerna få. En
tärna, ung och fri, Skall till din graf med ro
för gå Och des prästinna bli.

Den Sjette:

Swenskt Folksång.

Ur Swenska hjertans djup en gång En sam-
fäld och en enkel sång, Som går till Rungen
fram! War honom trofast och hans ätt, Öfr
tronan på hans hjesa lätt Och all din tro till
honom sätt, Du folk af fräjdad stam!

2. O Konung! folkets Majestät, Är äfwen
ditt, bestärma det Och wärna det från fall!
Stå of all werldens härar mot, Ej blinka wi
för deras hot, Wi lägga dem inför din fot
— En kunglig fotapall.

3. Men stundar och vårt fall en dag, Från